

List Judy

1. Juda, sługa Jezusa Chrystusa, brat zaś Jakuba, do tych, którzy są powołani, umiłowani w Bogu Ojcu i zachowani dla Jezusa Chrystusa: 2. miłosierdzie wam i pokój, i miłość niech będą udzielone obficie! 3. Umiłowani, dokładając wszelkich starań w pisaniu wam o wspólnym naszym zbawieniu, uznałem za konieczne napisać do was z zachętą do walki o wiarę raz tylko przekazaną świętym. 4. Wkradli się bowiem pomiędzy was jacyś ludzie, którzy dawno już są spisani na ten wyrok, bezbożni, co łaskę Boga naszego zamieniają na rozpustę, a nawet wypierają się jedynego Władcy i Pana naszego, Jezusa Chrystusa. 5. Pragnę zaś, żebyście przypomnieli sobie, choć raz na zawsze wiecie już wszystko, że Pan, który wybawił naród z Egiptu, następnie wytracił tych, którzy nie uwierzyli; 6. i aniołów, tych, którzy nie zachowali swojej godności, ale opuścili własne mieszkanie, spętanych wiekuistymi więzami zatrzymał w ciemnościach na sąd wielkiego dnia; 7. jak Sodoma i Gomora, i okoliczne miasta - w podobny sposób jak one oddawszy się rozpucie i pożądaniu cudzego ciała - stanowią przykład przez to, że ponoszą karę wiecznego ognia. 8. Podobnie więc ci prorocy od snów: ciała plugawią, Panowanie odrzucają i wypowiadają bluźnierstwa na Chwały. 9. Gdy zaś archanioł Michał, tocząc rozprawę z diabłem, spierał się o ciało Mojżesza, nie odważył się rzucić wyroku bluźnierczego, ale powiedział: Pan niech cię ukarze! 10. Ci zaś [przeciwko temu] bluźnią, czego nie znają; co zaś w przyrodzony sposób spostrzegają jak bezrozumne zwierzęta, to obracają ku własnemu zepsuciu. 11. Biada im, bo poszli drogą Kaina i oszustwu Balaama za zapłatę się oddali, a w buncie Korego poginęli. 12. Ci właśnie na waszych agapach są zakałami, bez obawy oddają się rozpucie... samych siebie pasą... obłoki bez wody wiatrami unoszone... drzewa jesienne nie mające owocu, po dwakroć uschłe, wykorzenione... 13. rozhukane bałwany morskie wypływające swoją hańbę... gwiazdy zbłąkane, dla których nieprzeniknione ciemności na wieki przeznaczone... 14. Również o nich prorokował siódmy po Adamie patriarcha Henoch, mówiąc: Oto przyszedł Pan z miriadami swoich świętych, 15. aby dokonać sądu nad wszystkimi i ukarać wszystkich bezbożników za wszystkie bezbożne czyny, poprzez które ujawniła się ich bezbożność, i za wszystkie twarde słowa, które wypowiadali przeciwko Niemu bezbożni grzesznicy. 16. Ci zawsze narzekają i są niezadowoleni ze swego losu, [choć] postępują według swoich żądz. Usta ich głoszą słowa wyniosłe i dla korzyści mają wzgląd na osoby. 17. Wy zaś, umiłowani, przypomnijcie sobie te słowa, które były zapowiedziane przez Apostołów Pana naszego, Jezusa Chrystusa, 18. gdy mówili do was, że w ostatnich czasach pojawią się szyderycy, którzy będą postępowali według własnych bezbożnych pożądliwości. 19. Oni to powodują podziały, [a sami] są cielesni [i] Ducha nie mają. 20. Wy zaś, umiłowani, budując samych siebie na fundamencie waszej najświętszej wiary, w Duchu Świętym się módlcie 21. i w miłości Bożej strzeżcie samych siebie, oczekując miłosierdzia Pana naszego, Jezusa Chrystusa, [które wiedzie] ku życiu wiecznemu. 22. Dla jednych miejcie litość - dla tych, którzy mają wątpliwości: 23. ratujcie [ich], wrywając z ognia; dla drugich zaś miejcie litość z obawą, mając

w nienawiści nawet chiton zbrukany przez ciało. **24.** Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i stawić wobec swej chwały bez zarzutu, w radości, **25.** jedynemu Bogu, Zbawcy naszemu, przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała, majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i po wszystkie wieki. Amen.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.